

Коментар. У Хилдебрандово време Петар Дамиани је предводио армију испосника, чији је утицај (и Петров) "загонетан по својим размерама и можда је мањи само од утицаја старозаветних пророка" [41, т. 4, стр. 84-85]. Та загонетност је вероватно условљена традиционалном хронологијом, која је експлозију идеологије јеванђеља померила на почетак н.е. "Дамиани је био срце те цркве (Хилдебрандове - А.Ф.)..." [41, т. 4, стр. 88-89]. Дело Петра Дамианија је одмах наставио други Петар (Пустињак). "Он је постао херој народних песама, нешто као пророк коме ја сам Христос (! - А.Ф.) дао да води крсташке ратове" [262, т. I, стр. 289]. Та два Петра су једини "познати Петри" из XI в. Могуће је да су у јеванђељима описани под заједничким ликом Петра

34. По староруским хроникама Русију је покрстио апостол Андрија [114, 121-122]. С друге стране, по традиционалној хронологији Русија је покрштена крајем X в. (и почетком XI в.)

34. Један од Исусових апостола је био Андрија. В., например, јеванђеље по Марку (I, 6). Као и други апостоли, он је ишао земљом проповедајући Исусово учење. По традиционалној хронологији живео је у I в.

Коментар. Датирање Андријиног покрштавања Русије у X-XI в. оштро се разликује с традиционалним датирањем времена кад је живео Андрија (за хиљаду година), али је пак у идеалном складу с нашом формулом померања $T=X+300$, тј. с чињеницом да баш у X-XI в. видимо процват "покрштавања" и "јеванђелизма" (Јован Кресцентије, Григорије Хилдебранд). Стара Русија по свој прилици "није чекала" хиљаду година да би прихватила хришћанство, него га је прихватила практично одмах по појављивању нове религије. Традиционална верзија сматра да је Андријино покрштавање Русије "најкаснији додаток" у "Повест временних лет" S [114, стр. 121]. И поред тога је у XVI в. Иван Грозни "указивао на то да су Руси примили хришћанство не од Грка, него од самог апостола Андрије. На то је Грцима столеће касније указивао јеромонах Арсеније Суханов, који је послан... у Грчку" [114, стр. 121]. У оквирима нашег померања $T=X+300$ Андријино покрштавање Русије је потпуно природна чињеница. Размотримо сада неке занимљиве астрономске податке. Ево списка датума (кога је на молбу аутора књиге саставио М. Замалетдинов) по [32], [8] где су у древним хроникама забележени блескови такозваних нових и супернових звезда. То је (по [32] и [8]) потпун списак свих блескова који се сматрају веродостојним: -2296, -2241, 185, 393, 668, 902, 1006, 1054, 1184, 1230, а затим иду блескови из XVI в. (в. Кеплеров списак). У тај списак се додаје и такозвана "хришћанска супернова звезда", забележена у јеванђељима, која је наводно блеснула при Христосовом "рођењу". Мудраци кажу: "Где је цар јудејски што се роди? Јер видјесмо његову звијезду на Истоку... Онда Ирод тајно дозвавши мудраце сазнаде од њих кад се појавила звијезда... звијезда коју су видјели на Истоку, иђаше пред њима... А кад видјеше звијезду обрадоваше се веома великом радости..." (Матеј II, 2, 7, 9-10). И Кеплер је проучавао астрономску ситуацију у I в. с намером да открије "трагове" те познате "Витлејемске звезде". Том "Звездом мудраца" бавио се и хронолог Лудвиг